

Sygn. akt III K 454/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant – stażysta Magdalena Mazurkiewicz

Prokurator – Joanna Jarzęcka - Grzeszczak

po rozpoznaniu w dniach 19.01.2016r., 16.02.2016r., 15.03.2016r.

sprawy:

B. K. – c. B. i M. z d. W., ur. (...) w W.,

oskarżonej o to, że:

w okresie od (...) do (...) w W. ul. (...) ukrywała dokumenty będące własnością Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w W. obręb (...) nr działki (...). KW (...) w postaci 11 segregatorów z dokumentami księgowymi w/w Wspólnoty za okres (...) oraz uchwałami w/w Wspólnoty za okres (...), (...) oraz (...), którymi nie miała prawa wyłącznie rozporządzać,

tj. czyn z art. 276 kk,

orzeka

I. oskarżoną B. K. uniewinnia od dokonania zarzucanego jej czynu, a koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Z. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 1008 złotych plus podatek VAT.

Sygn. akt III K 454/15

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy III Wydział Karny z dnia 23 marca 2016 r.

B. K. została oskarżona o to, że w okresie od (...) do (...) w W. ul. (...) ukrywała dokumenty będące własnością Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w W. obręb (...) nr działki (...), KW (...) w postaci 11 segregatorów z dokumentami księgowymi w/w Wspólnoty za okres (...) oraz Uchwałami w/w Wspólnoty za okres (...), (...) oraz (...) którymi nie miała prawa wyłącznie rozporządzać, tj. o czyn z art. 276 k.k.

/akt oskarżenia k. 5-6/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. jest właścicielką lokalu mieszkalnego w budynku przy ulicy (...), była członkiem Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej przy ulicy (...). W dniach (...) (...) i (...) wypożyczyła za pokwitowaniem 11 segregatorów z dokumentami

księgowymi w/w Wspólnoty za zgodą Zarządu, nie określono terminu zwrotu. Oskarżona wypożyczyła je w celu sprawdzenia funduszu remontowego i jego realizacji w latach ubiegłych oraz sporządzenia spisu uchwał. Dokumenty znajdowały się w jej mieszkaniu przy ulicy (...) w W., co było wiadome członkom Zarządu.

/dowody: wyjaśnienia B. K. k. 131 - 132;

zeznania T. B. k. 152

zeznania E. B. k. 153

pokwitowania k. 16 – 19

protokół zatrzymania rzeczy k. 37 – 39;

protokół oględzin rzeczy k. 41;

wykaz dowodów rzeczowych k. 42/

Uchwałą nr (...) z dnia (...)Wspólnota odwołała B. K. ze składu Zarządu Wspólnoty, a uchwałą nr (...) ustalono nowy skład Zarządu. Pismem z dnia (...) przesłanym oskarżonej drogą mailową, nowy Zarząd zwrócił się do oskarżonej z prośbą o zwrot wypożyczonych dokumentów do dnia (...)w związku z tym, że pełnomocnik m. st. W., L. R., chciała zapoznać się z dokumentacją Wspólnoty w dniu (...)Oskarżona pismem z dnia (...) przesłanym drogą elektroniczną oświadczyła, że nie zdążyła zapoznać się z przesłanym jej pismem przed wyznaczonym terminem zwrotu, jest w trakcie dokonywania spisu archiwalnego, co jest bardzo potrzebną dla Wspólnoty czynnością. Wspólnota w dniu (...) zwróciła się z kolejnym pismem o natychmiastowy zwrot dokumentów. B. K. ponownie pismem przesłanym drogą elektroniczną poinformowała Zarząd, że nie skończyła jeszcze spisu, że dokumenty są bezpiecznie przechowywane u niej w mieszkaniu, a opieka nad archiwum sprawowana przez Wspólnotę jest nieprawidłowa. L. R. chciała zapoznać się z dokumentami dotyczącymi roku (...), które nie pozostawały w posiadaniu B. K..

/dowody: uchwała nr (...) k. 5;

uchwała nr 2/15 k. 7;

wydruki komputerowe korespondencji k. 9 – 14;

wyjaśnienia B. K. k. 131 - 132;

zeznania T. B. k. 152

zeznania E. B. k. 153

zeznania L. R. k. 159/

B. K. ma (...) lat, ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest ekonomistką, obecnie przebywa na emeryturze. Jest wdową, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Nie była uprzednio karana, nie leczyła się psychiatrycznie ani odwykowo.

/dowody: karta karna k. 52

oświadczenie oskarżonej k. 130/

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, konsekwentnie wskazywała, że rzeczony dokumenty zostały jej wypożyczone, korzystała z nich podczas sporządzania spisu uchwał dla Wspólnoty. Wskazywała także, że poza informacjami przesyłanymi drogą elektroniczną, nikt nie zwracał się o ich zwrot, nie podejmowano poza przesyłaniem pism drogą elektroniczną żadnych działań zmierzających do odzyskania dokumentów. Zarząd przez cały czas wiedział, że dokumenty są przechowywane w jej mieszkaniu.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie ustalając stan faktyczny Sąd wziął pod uwagę wszystkie dowody przeprowadzone w sprawie a to przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonej, zeznania świadków oraz przedstawione dokumenty.

Sąd w znacznej części oparł się w niniejszej sprawie na wyjaśnieniach B. K., które w całości zasługują na przymiot wiarygodności. Oskarżona konsekwentnie nie przyznawała się do winy, jej wyjaśnienia były spójne, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie. Korespondują one z zeznaniami świadków oraz przedstawionymi dowodami.

Zeznania świadków T. B., E. B. oraz L. R. Sąd także uznał za wiarygodne, albowiem są one logiczne i precyzyjne. Świadkowie zgodnie zeznawali, że dokumenty zostały wypożyczone B. K. za zgodą Zarządu, który wiedział, że przez cały czas znajdują się one w mieszkaniu oskarżonej. Nadto świadkowie nie mają żadnych powodów, aby składać fałszywe zeznania w niniejszej sprawie. Ich zeznania korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Uprzednią niekaralność oskarżonej Sąd ustalił na podstawie informacji uzyskanej z Krajowego Rejestru Karnego.

Przechodząc do analizy prawnej zachowania oskarżonej Sąd wskazuje, że do bytu przestępstwa z art. 276 k.k. konieczne jest przypisanie oskarżonej co najmniej jednej z czynności sprawczych wymienionych w treści tego artykułu, a więc niszczenia, uszkodzenia, czynienia bezużytecznym, ukrywania lub usuwania dokumentu, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Jest to przestępstwo materialne, jego skutkiem jest zniszczenie, uszkodzenie, uczynienie bezużytecznym, ukrycie lub usunięcie dokumentu. Może być popełnione wyłącznie w formie działania, jedynie z zamiarem bezpośrednim.

W postanowieniu z dnia 21 sierpnia 2012 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że typ przestępstwa ukrywania dokumentu (art. 276 KK), którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, polega na podjęciu tego rodzaju zachowań, w wyniku których dokument znajdzie się w miejscu znanym sprawcy, nieznanym natomiast osobom, którym przysługuje prawo do rozporządzania dokumentem, choćby nie wyłącznie - utajnienie miejsca jego przechowywania (postanowienie SN z 21.08.2012 r., III K 403/11, opubl. OSNKW 2013/1/2).

B. K. zarzucono ukrywanie dokumentów należących do Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w W.. Ustalono jednak, że oskarżona wypożyczyła rzeczony dokumenty za zgodą Zarządu, Zarząd Wspólnoty miał wiedzę, gdzie je przechowuje. Wobec tego stwierdzono, że nie została spełniona przesłanka ich ukrycia, skoro nie było tajemnicą, że oskarżona korzysta z tych dokumentów i gdzie one się znajdują. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że B. K. w trakcie ich posiadania przestała być członkiem Zarządu, gdyż prawo wglądu w dokumenty Wspólnoty przysługiwało jej jako członkowi Wspólnoty i utrata statusu członka Zarządu nie wpływała na jej prawo do ich przeglądania.

Nadto należy zaznaczyć, że zachowanie B. K. nie wyczerpało również znamienia usunięcia dokumentów, bowiem oskarżona w żaden sposób nie wyłączyła tych dokumentów ze zbioru Wspólnoty, a jedynie czasowo wypożyczyła. Nie można przyjąć, by jej zamiarem było uczynienie ich trwale niedostępnymi dla innych uprawnionych, ustalono, że były jej potrzebne czasowo, do dokonania spisu uchwał. Ponadto oskarżona oddała je w stanie nienaruszonym, nie dokonywała w nich żadnych zmian.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uniewinnił B. K. od popełnienia zarzucanego jej czynu, bowiem nie sposób uznać, że swoim zachowaniem wypełniła znamiona przestępstwa z art. 276 k.k.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i § 11 ust 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Z. kwotę 1008 zł wraz z podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną z urzędu wobec złożenia przez niego wniosku i nie opłacenia kosztów obrony w całości lub części.

Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. przejął koszty procesu na rachunek Skarbu Państwa, bowiem sprawa niniejsza toczyła się z oskarżenia publicznego.